

مقایسه تأثیر تزریق عصاره شوید (*Anethum graveolens*) و لواستاتین (Lovastatin) بر کاهش غلظت کلسترول سرم خون، ماهیچه‌ها و کبد جوجه‌های گوشتی هایپر کلسترولمی شده

- سیدمهدی حسینی کاریز عمر*: گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین - پیشوا
- کاظم کریمی: گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین - پیشوا
- مهدی خدایی مطلق: گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه اراک، صندوق پستی: ۳۸۱۵۶-۸۷۹

تاریخ دریافت: فروردین ۱۳۹۳ تاریخ پذیرش: خرداد ۱۳۹۳

چکیده

به منظور بررسی اثر عصاره شوید و لواستاتین بر غلظت فراسنج‌های بیوشیمیایی سرم خون، غلظت کلسترول ماهیچه‌ها و کبد، تعداد ۱۳۰ قطعه جوجه گوشتی نر و ماده از سویه راس ۳۰۸ در این تحقیق از سنین ۲۱ تا ۳۵ روزگی مورد ارزیابی قرار گرفتند. از این تعداد، ۱۰ قطعه ابتدای آزمایش در سن ۲۱ روزگی (به عنوان شاهد در زمان شروع) پس از خون‌گیری، کشتار شدند و ۱۲۰ قطعه دیگر در قالب طرح کاملاً تصادفی به ۵ گروه آزمایشی با ۳ تکرار و ۸ پرند در هر تکرار گروه‌بندی شدند. گروه‌های آزمایشی شامل دو گروه جوجه معمولی (شاهد و تزریق عصاره شوید) و سه گروه جوجه هایپر کلسترولمیک (شاهد، عصاره شوید و لواستاتین) بودند. به جوجه‌های معمولی از روز ۲۱ تا ۲۸ مقدار ماده آزمایشی و به جوجه‌های هایپر کلسترولمیک ماده آزمایشی + کلسترول به میزان ۲۵ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن پرند در هر روز در زیر پوست گردن، تزریق شد. در روز ۲۸ نیمی از پرندگان و در روز ۳۵ بقیه پرندگان هر گروه خون‌گیری و سپس کشتار شدند و از بافت‌های مورد نظر نمونه برداشته و تا زمان آزمایش فریز شد. نتایج نشان داد که در جوجه‌های معمولی عصاره شوید در پایان یک دوره هفت روزه تزریقی باعث افزایش سطوح TC، TG و LDL خون نسبت به گروه شاهد شد ($P < 0/05$). در جوجه‌های هایپر کلسترولمیک عصاره شوید در پایان یک دوره هفت روزه تزریقی (روز ۲۸) باعث افزایش سطوح LDL خون و کلسترول عضله سینه و کاهش سطح HDL خون نسبت به گروه شاهد شد ($P < 0/01$). تزریق لواستاتین به جوجه‌های هایپر کلسترولمیک در مقایسه با عصاره شوید هیچ تفاوتی در بیشتر شاخص‌های مورد بررسی ایجاد نکرد. به طور کلی عصاره شوید همانند لواستاتین، اثر کاهنده بر غلظت کلسترول خون و بافت‌ها در جوجه‌های معمولی و هایپر کلسترولمیک نداشت.

کلمات کلیدی: عصاره شوید، لواستاتین، کلسترول سرم و بافت، تری‌گلیسرید، جوجه گوشتی

مقدمه

دردنیای امروز با ماشینی شدن کارها و هم‌چنین عدم‌تحرک مناسب روزانه مشکلات متعددی در مورد اختلال در سلامت انسان به‌وجود آمده است. مشکلات قلبی و عروقی از مهم‌ترین این مشکلات و یکی از عوامل مهم مرگ‌ومیر در جوامع انسانی هستند که عمدتاً با هایپرکلسترولمی و تنگی عروق قلب مرتبط می‌باشد. نقش کلسترول تغذیه‌ای در هایپرکلسترولمی و بروز تصلب‌شرایین (Atherosclerosis) در مدل‌های مختلف حیوانی به‌اثبات رسیده است (Armstrong, ۱۹۷۵؛ Strong و McGill, ۱۹۶۷). از سویی گزارش‌های بسیاری در مورد نقش کلسترول تغذیه‌ای بر افزایش کلسترول پلاسمایی و به‌خصوص LDL کلسترول در انسان وجود دارد (Jones, ۱۹۹۷؛ Kannel و همکاران, ۱۹۷۱). به‌همین دلیل و با نگرش به‌کنترل کلسترول پلاسمایی و متعادل ساختن سطح لیپید و کلسترول غذاهای گوشتی سعی در کنترل و پیشگیری این مشکلات از جانب متخصصین تغذیه در انسان شده است. از سویی گوشت طیور سهم عمده‌ای در تأمین نیازهای پروتئینی جوامع انسانی دارد. بدیهی است که مصرف گوشت با کلسترول کم در جلوگیری از بروز بیماری‌های قلبی و عروقی مؤثر می‌باشد. امروزه از داروهای شیمیایی متعدد مانند لواستاتین، کلو فیبرات و کلاستر آمین جهت کاهش سطح LDL و افزایش HDL استفاده می‌شود (اسماعیلی, ۱۳۸۲). لواستاتین از جمله داروهایی است که با مهار آنزیم هیدروکسی‌متیل‌گلو تاریل کوآنزیم A ردوکتاز (HMG-CoA) جلوی ساخت کلسترول را در کبد می‌گیرد و در پی آن باعث افزایش گیرنده‌های لیپوپروتئین کم‌چگال (LDL) در کبد می‌شود، به این ترتیب میزان غلظت کلسترول آزاد خون را پایین می‌آورد (Kradjan, ۲۰۰۲). از طرفی بحث‌های زیادی پیرامون استفاده از این داروها وجود دارد. علت استفاده نادرست و بی‌رویه داروهای شیمیایی و عوارض جانبی داروها انسان را به فکر جایگزینی گیاهان دارویی (در دسترس بودن، مقرون به‌صرفه بودن و داشتن حداقل عوارض) با داروهای شیمیایی انداخته است (Daesety و همکاران, ۲۰۰۰). هم‌چنین اخیراً خاصیت آنتی‌اکسیدانی و کاهش چربی در گیاه شوید ثابت شده است (یزدانی و همکاران, ۱۳۸۱؛ Garcia-Gonzalez و همکاران, ۲۰۰۲؛ Lazutka و همکاران, ۲۰۰۱؛ Alavi و Yazdanparast, ۲۰۰۱). گیاه شوید با نام علمی *Anethum graveolens.L* گیاهی از خانواده جعفری (Apiaceae) می‌باشد که اجزایی چون کاروون، فلاندرن، لیمون و تانن را دارا است (زرگری, ۱۳۷۱).

پیری و همکاران (۱۳۸۸) در بررسی اثر عصاره شوید بر فراسنجه‌های زیست‌شیمیایی سرم خون موش گزارش کردند عصاره شوید در موش‌های تغذیه شده با جیره غذایی پرچرب به‌صورت معنی‌داری سطح TG و LDL خون را کاهش ($P < 0.01$) و تا حدودی سطح HDL را افزایش می‌دهد ($P < 0.05$)، در کل نیز تأیید کردند عصاره ترکیبی شوید دارای اثرات آنتی‌لیپیدمیک قوی در موش‌های سالم تغذیه شده با جیره غذایی پرچرب می‌باشد. تحقیقات شاعری و همکاران (۱۳۹۱) نیز که از اسانس شوید در خوراک مرغان مادر گوشتی استفاده کردند نشان داد اسانس شوید اثر معنی‌داری بر غلظت TG و HDL پلازما نداشت ($P > 0.05$)، اما به‌طور معنی‌داری غلظت کلسترول پلازما را افزایش داد ($P < 0.05$). رفعتی و همکاران (۱۳۸۴) که از نسبت‌های مختلف عصاره تخم شوید و داروی لواستاتین در خوراک رت‌های نر هایپرکلسترولمی شده استفاده کردند نتیجه گرفتند عصاره آبی تخم شوید و لواستاتین هرکدام به‌تنهایی سطح پلاسمایی کلسترول، تری‌گلیسرید، LDL، LDL/HDL، TG/HDL را نسبت به گروه پرچرب به‌طور معنی‌داری کاهش داده است. در مورد گروه عصاره آبی تخم شوید میزان سطح پلاسمای TC و LDL رت‌ها از گروه لواستاتین به‌طور معنی‌داری کاهش بیش‌تری را نشان داد ($P < 0.01$) اما در مورد TG، LDL/HDL، TG/HDL اختلاف بین دو گروه مشاهده نشد. هم‌چنین میزان HDL هر دو گروه درمانی افزایش معنی‌داری نسبت به گروه پرچرب نشان دادند ($P < 0.01$) که این افزایش در مورد لواستاتین تأثیر بیش‌تری داشته است. در کل تأیید کردند این گیاه بر روی لیپیدهای پلازما مؤثر بوده و بر کلسترول و LDL تأثیر بیش‌تری نسبت به داروی لواستاتین داشته است. Bahadori و همکاران (۲۰۱۳) که تحقیقی بر جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با درصد‌های مختلف پودر شوید انجام دادند گزارش کردند این گیاه در ۲۱ روزگی بر TG و HDL و ۴۲ روزگی بر TC و TG اثر معنی‌داری نداشته است آن‌ها در انتها تأیید کردند مصرف شوید افزایش‌دهنده HDL است. Yazdanparast و همکاران (۲۰۰۱) طی پژوهشی عصاره آبی برگ شوید را در خوراک رت‌های نر هایپرلیپیدمیک استفاده کردند. آن‌ها در انتها مشاهده کردند این عصاره (قبل و بعد از استخراج فورکومارین‌ها) قادر است، سطح TC و TG سرم خون رت‌های هایپرلیپیدمیک القاء شده با جیره غذایی را کاهش دهد. احمدی محمودآبادی (۱۳۸۷) نیز در تحقیقی بر رت‌های نر بالغ، عصاره هیدرو الکلی شوید را به شکل تزریقی مورد بررسی قرار داد و گزارش کرد

توسط دستگاه روتاری (Rotary Evaporator) عصاره‌گیری شد. مکانیسم عمل دستگاه روتاری به این گونه بود که مقدار ۱ لیتر از مخلوط به‌دست آمده درون دستگاه در دور متوسط و دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد، پس از مدت ۹۰ دقیقه میزان ۲۰ تا ۳۰ میلی‌لیتر مایع قهوه‌ای رنگ به‌دست می‌آید که همان عصاره هیدروالکلی شویید می‌باشد. مقدار ۵ گرم از عصاره به‌دست آمده به‌مدت ۱۰ ساعت در دمای ۱۰۰ درجه سانتی‌گراد خشک شد تا فرمول تزریق براساس ماده خشک عصاره به‌دست آید (نجفی و همکاران، ۱۳۹۰).

نحوه آماده‌سازی نمونه‌ها: به‌منظور تهیه نمونه‌های تزریقی میزان ۰/۵ گرم از ماده آزمایشی (بر اساس ماده خشک) با حلال ترکیب و به حجم ۱۰ میلی‌لیتر رسانده شد، ۰/۵ میلی‌لیتر از این محلول که دارای ۲۵ میلی‌گرم ماده مورد تزریق بود برای تزریق روزانه هر پرنده در دوره هفت روزه تزریق در نظر گرفته شد. برای حل کردن عصاره شویید و لوآستاتین از محلول نمکی کلرید سدیم ۰/۹٪ و برای حل کردن کلسترول از روغن کلزا استفاده گردید.

تزریق نمونه و زمان‌های تزریق: پس از گروه‌بندی، با توجه به این‌که جیره تمام جوجه‌ها یکسان بود و نیازی به تفکیک فیزیکی نداشتند، همه جوجه‌ها در یک واحد آزمایشی (Pen) بزرگ نگهداری شدند تا تمامی شرایط از هر نظر برای تمام جوجه‌ها یکسان باشد و برای تشخیص پرنده‌های هر گروه تزریقی، جوجه‌هایشان با استفاده از رنگ زدن بال‌ها از یکدیگر متمایز شدند. ماده‌های تزریقی سرم فیزیولوژیک، عصاره شویید و لوآستاتین به گروه‌های آزمایشی تحت آزمایش این مواد به میزان ۰/۵ میلی‌لیتر (شامل ۲۵ میلی‌گرم ماده مورد تزریق) و به‌همین میزان ماده آزمایشی کلسترول به جوجه‌های گروه هایپرکلستروامیک به ازای هر پرنده در روز به‌صورت زیر جلدی (ناحیه گردن) در روزهای ۲۱ تا ۲۸ پرورش تزریق گردید.

خون‌گیری و کشتار: در انتهای روزهای ۲۸ و ۳۵ توسط سرنگ میزان ۲ میلی‌لیتر خون از سیاهرگ زیر بال هر پرنده کشیده، به لوله آزمایش منتقل و در دمای ۴ درجه یخچال به‌مدت ۸ ساعت قرار داده شد. پس از آن خون لخته و سرم در بالای لوله جمع گردید. سرم حاصل از هر نمونه در لوله‌های مخصوص ریخته و تا زمان آزمایش در فریزر نگهداری شد. هم‌چنین در پایان روزهای ۲۸ و ۳۵ جوجه‌ها کشتار (نیمی در روز ۲۸ و مابقی در روز ۳۵) و مقداری از بافت کبد، عضله ران و عضله سینه جدا شده، سپس در کاغذ فویل آلومینیومی فریز

این عصاره به‌طور معنی‌داری میزان TC، TG، VLDL و LDL سرم خون را نسبت به گروه دیابتی کاهش و HDL را افزایش داده است ($P < 0/05$).

هدف از انجام این پژوهش بررسی اثر کاهنده چربی خون و بافت جوجه‌های گوشتی توسط عصاره گیاه شویید بود.

مواد و روش‌ها

در این تحقیق که در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین - پیشوا انجام شد (خرداد و تیر ۱۳۹۲) از ۱۳۰ قطعه جوجه یک روزه گوشتی نر و ماده سویه راس ۳۰۸ استفاده گردید که طی سنین ۲۱ تا ۳۵ روزگی (به مدت ۱۴ روز) مورد ارزیابی قرار گرفتند. از این تعداد پرنده، ۱۰ قطعه ابتدای آزمایش در سن ۲۱ روزگی (به‌عنوان شاهد در زمان شروع) پس از خون‌گیری، کشتار شدند و ۱۲۰ قطعه دیگر به ۵ گروه آزمایشی، شامل دو گروه جوجه معمولی (شاهد و تزریق عصاره شویید) و سه گروه هایپرکلسترولمیک (شاهد، عصاره شویید و لوآستاتین) با ۳ تکرار و ۸ پرنده در هر تکرار گروه‌بندی شدند. شاخص‌های مدیریتی از قبیل درجه حرارت، رطوبت، نور، تهویه و واکسیناسیون در دوره پرورش برای تمام گروه‌های آزمایشی کاملاً یکسان در نظر گرفته شد. جیره مورد استفاده جوجه‌ها نیز براساس ۳ دوره آغازین، رشد و پایداری پایه‌ریزی و برای تمامی گروه‌های آزمایشی یکسان در نظر گرفته شد. این جیره به‌ترتیب برای دوره‌های آغازین، رشد و پایداری دارای ۲۹۷۰، ۳۰۳۰ و ۳۱۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی قابل متابولیسم، ۲۱، ۲۰ و ۱۸ درصد پروتئین خام، ۴/۴۵، ۴/۴۰ و ۴/۴۰ درصد چربی خام، ۰/۹۵، ۰/۹۰ و ۰/۸۵ درصد کلسیم و ۰/۴۷، ۰/۴۴ و ۰/۴۰ درصد فسفر قابل دسترس بود.

تهیه عصاره شویید: برای عصاره‌گیری به‌روش هیدروالکلی مقدار ۷ تا ۸ کیلوگرم گیاه سبز شویید با ساقه و ریشه تهیه، شستشو و به‌مدت ۴ تا ۸ هفته در سایه خشک گردید به‌طوری که آب آن کاملاً گرفته شود و برگ‌های آن زرد نشود. سپس گیاه خشک توسط آسیاب کاملاً پودر و هر ۱۰۰ گرم از شویید خشک شده و خرد شده درون ۱ لیتر محلول آب و الکل ۸۰ درصد (به نسبت ۲۰۰ میلی‌لیتر آب مقطر و ۸۰۰ میلی‌لیتر الکل) ریخته و هر ۶ ساعت یک‌بار کاملاً مخلوط گردید. پس از ۷۲ ساعت مخلوط به‌دست آمده توسط کاغذ صافی (کاغذ واتمن نوع ۲) صاف شده و مایع به‌دست آمده در آزمایشگاه

گردید تا بقیه مراحل در آزمایشگاه انجام گیرد. از تعداد ۱۳۰ قطعه جوجه گوشتی تعداد ۱۰ قطعه قبل از شروع آزمایش (روز ۲۱) به‌عنوان شاهد در زمان شروع مورد خون‌گیری و کشتار قرار گرفتند.

فراسنجه‌های مورد بررسی: پس از انجام خون‌گیری از گروه‌های آزمایشی، سرم خون نمونه‌ها از لحاظ فراسنجه‌های کلسترول کل (TC)، تری‌گلیسیرید (TG)، لیپوپروتئین پرچگال (HDL) و لیپوپروتئین کم‌چگال (LDL) در آزمایشگاه مورد آزمون (از لحاظ مقدار (میلی‌گرم بر دسی‌لیتر)) قرار گرفتند. هم‌چنین نمونه‌های جمع‌آوری شده کبد، عضله ران و عضله سینه از گروه‌های آزمایشی پس از کشتار و فریز شدن، در آزمایشگاه از لحاظ مقدار کلسترول بافتی (میلی‌گرم در هر گرم Fresh Tissue) مورد بررسی قرار گرفتند.

تحلیل آماری: داده‌های این آزمایش براساس طرح آماری کاملاً تصادفی با ۵ گروه آزمایشی، ۳ تکرار و ۸ پرنده در هر تکرار مورد ارزیابی قرار گرفته شد، که ابتدا در برنامه Excel وارد و سپس با نرم‌افزار SAS رویه GLM به‌صورت آنالیز واریانس یک‌طرفه مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند.

مقایسه میانگین‌ها از طریق آزمون دانکن در سطح $P < 0.05$ صورت گرفت.

نتایج

فراسنجه‌های زیست‌شیمیایی سرم خون و کلسترول

بافتی: از نتایج به‌دست آمده از جداول ۱ و ۲ مشخص گردید بین روزهای ۲۱، ۲۸ و ۳۵ در فراسنجه‌های TC، TG، HDL و LDL اختلاف معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.05$) به‌طوری که در روز ۲۸ و ۳۵ هر چهار شاخص TC، TG، HDL و LDL دارای بالاترین میزان بودند. این افزایش طوری بود که به‌ترتیب در شاخص‌های TC، TG، HDL و LDL افزایشی معادل ۴۳٪، ۴۹۱٪، ۳۴٪ و ۱۴٪ در روز ۲۸ نسبت به روز ۲۱ (روز آخر تزریق نسبت به روز اول تزریق) به‌وجود آمده بود اما در رابطه با نتایج کلسترول بافتی کبد، عضله ران و عضله سینه اختلاف معنی‌داری بین روزهای ۲۱، ۲۸ و ۳۵ مشاهده نشد ($P > 0.05$).

جدول ۱: اثر گروه‌های آزمایشی بر فراسنجه‌های زیست‌شیمیایی سرم خون جوجه‌های گوشتی (میلی‌گرم در دسی‌لیتر)

سن (روز)	کلسترول کل	تری‌گلیسیرید	لیپوپروتئین پرچگال	لیپوپروتئین کم‌چگال
۲۱	۸۱/۲۱ ^B	۱۰/۶۱ ^B	۱۷/۴۱ ^B	۴۰/۹۸ ^B
۲۸	۱۴۷/۹۰ ^{AB}	۶۲/۷۳ ^{AB}	۲۷/۶۶ ^{AB}	۲۴۴/۵۷ ^A
۳۵	۲۱۱/۹۸ ^A	۱۲۹/۶۳ ^A	۳۷/۲۲ ^A	۲۸۰/۷۱ ^A
SEM	۱۶/۶۰	۱۵/۳۴	۲/۴۰	۲۶/۲۲
معنی‌داری	۰/۰۴۲	۰/۰۳۰	۰/۰۳۲	۰/۰۴۸

A, B, C: وجود اختلاف در حروف، نشانه تفاوت معنی‌دار در یک ستون می‌باشد ($P < 0.05$).

SEM: خطای استاندارد میانگین

جدول ۲: میزان کلسترول عضلات و کبد جوجه‌های گوشتی (میلی‌گرم در هر گرم بافت تازه)

سن (روز)	کبد	سینه	ران
۲۱	۷/۶۲	۱۰/۶۳	۷/۶۹
۲۸	۲۵/۲۸	۲۶/۱۶	۲۳/۱۳
۳۵	۲۴/۱۰	۱۹/۵۳	۲۶/۸۹
SEM	۳/۱۰	۲/۴۹	۲/۵۷
معنی‌داری	۰/۳۱۶	۰/۱۹۰	۰/۱۳۶

SEM: خطای استاندارد میانگین

اثر گروه‌های آزمایشی بر فراسنجه‌های زیست‌شیمیایی
 سرم خون: نتایج جدول ۳ در مورد جوجه‌های معمولی نشان داد عصاره شوید در پایان دوره تزریق باعث افزایش سطوح TC، LDL و TG خون نسبت به گروه شاهد شد (به ترتیب

اثر گروه‌های آزمایشی بر فراسنجه‌های زیست‌شیمیایی
 سرم خون: نتایج جدول ۳ در مورد جوجه‌های معمولی نشان داد عصاره شوید در پایان دوره تزریق باعث افزایش سطوح TC، LDL و TG خون نسبت به گروه شاهد شد (به ترتیب

جدول ۳: اثر گروه‌های آزمایشی بر فراسنجه‌های زیست‌شیمیایی سرم خون جوجه‌های گوشتی در سن ۲۸ و ۳۵ روزگی (میلی گرم در دسی لیتر)

گروه جوجه	ماده تزریقی	کلیسترول کل			تری گلیسیرید			لیپوپروتئین پرچگال			لیپوپروتئین کم چگال		
		۲۸	۳۵	۲۱	۲۸	۳۵	۲۱	۲۸	۳۵	۲۱	۲۸	۳۵	
معمولی	-	۸۱/۲۱	۱۰۶/۱	۱۷/۴۱	۴۰/۹۸								
معمولی	سرم	۹۹/۲۸ ^B	۱۴۵/۹۰ ^b	۳۳/۴۶ ^d	۲۷/۱۸ ^{bc}	۴۱/۳۷ ^b	۲۳/۷۱ ^{bc}	۳۹/۳۶ ^b	۵۷/۹۵ ^C	۸۱/۷۱ ^c			
معمولی	عصاره شوید	۱۴۸/۷۵ ^A	۱۹۸/۱۶ ^b	۹۴/۵۶ ^a	۱۶/۳۴ ^{cd}	۲۹۰/۳۶ ^a	۱۶۳/۳۴ ^{cd}	۳۷/۳۸ ^b	۳۱۸/۸۸ ^{AB}	۵۱۰/۴۱ ^a			
کلیسترولمیک [®]	سرم	۱۶۷/۷۳ ^A	۱۵۸/۷۲ ^b	۵۷/۷۱ ^{bc}	۳۶/۰۲ ^{ab}	۹۳/۲۰ ^{ab}	۳۶/۰۲ ^{ab}	۶۲/۵۴ ^a	۱۶۰/۵۴ ^{BC}	۳۶۵/۱۶ ^{ab}			
کلیسترولمیک	عصاره شوید	۱۴۹/۸۶ ^A	۴۹۶/۵۶ ^a	۷۶/۷۰ ^{ab}	۱۱/۰۰ ^d	۲۲۱/۳۹ ^{ab}	۷۶/۷۰ ^{ab}	۱۵/۰۸ ^c	۴۱۹/۸۵ ^A	۴۲۲/۳۳ ^{ab}			
کلیسترولمیک	هایپر	۱۷۳/۸۹ ^A	۱۹۱/۳۲ ^b	۵۱/۲۰ ^{cd}	۴۷/۷۶ ^a	۱۲۰/۸۳ ^{ab}	۵۱/۲۰ ^{cd}	۵۱/۵۵ ^{ab}	۲۶۵/۶۴ ^{ABC}	۲۶۳/۶۶ ^{bc}			
	SEM	۸/۱۰	۳۵/۶۱	۵/۰۸	۳/۲۰	۳۳/۲۷	۳/۲۰	۴/۱۰	۳۹/۵۲	۴۰/۷۵			
	معنی-داری	۰/۰۲۱	۰/۰۰۳	<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	۰/۰۰۳	<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	۰/۰۲۶	۰/۰۰۴			

a, b, c و d وجود اختلاف در حروف، نشانه تفاوت معنی دار در یک ستون می باشد ($P < 0.01$).
 A, B و C: وجود اختلاف در حروف، نشانه تفاوت معنی دار در یک ستون می باشد ($P < 0.05$).
 SEM: خطای استاندارد میانگین

*به جوجه‌های هایپر کلیسترولمیک علاوه بر ماده تزریقی میزان ۲۵ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن پرنده در هر روز کلیسترول تزریق شد.

اما لوآستاتین نسبت به عصاره شوید TG را به طور معنی دار افزایش و HDL را کاهش داد ($P < 0.01$) و این نتایج پس از گذشت یک هفته در شاخص های HDL و LDL مجدداً برقرار بود ولی گروه لوآستاتین به طور معنی داری در این روز در میزان TC پایین تر ($P < 0.01$) و شاخص TG به میزان عدم وجود اختلاف رسیدند.

اثر گروه‌های آزمایشی بر کلیسترول بافتی: در مورد کلیسترول بافتی نتایج جدول ۴ نشان از آن دارد که در جوجه‌های معمولی عصاره شوید هیچ اثری بر کلیسترول بافتی کبد و سینه طی یک هفته تزریق و یک هفته پس از تزریق نداشته و این عدم تأثیر در روز هفتم تزریق بر کلیسترول بافتی ران تکرار شد ولی پس از گذشت یک هفته موجب افزایش این شاخص نسبت به گروه شاهد شد.

همچنین نتایج به دست آمده از گروه‌های هایپر کلیسترولمیک نشان دهنده آن بود که عصاره شوید در پایان دوره تزریق باعث افزایش سطح LDL و کاهش سطح HDL خون نسبت به گروه شاهد شد (به ترتیب $P < 0.05$ ، $P < 0.01$) اما بر TC و TG اثری نداشت. اثرات کاهنده عصاره صافاً در مورد HDL تا یک هفته پس از پایان تزریقات ادامه یافت. یک هفته پس از پایان دوره تزریقات TC خون به گونه‌ای غیرقابل تفسیر در اثر تزریق عصاره شوید به جوجه‌های هایپر کلیسترولمیک بالا رفت ($P < 0.01$). در مقایسه با عصاره شوید تزریق لوآستاتین در بیش تر موارد هیچ اثری بر فراسنجه‌های مورد بررسی نسبت به گروه شاهد هایپر کلیسترولمیک نداشت. از سویی شاخص های TC و LDL سرم خون جوجه‌های هایپر کلیسترولمیک در اثر تزریق عصاره شوید نسبت به لوآستاتین در پایان دوره تزریق تفاوت نداشتند

هیچ اثری بر شاخص‌های مورد بررسی نداشت. علی‌رغم این‌که عصاره شوید تأثیری بر کلسترول بافت ران نداشت اما تزریق لواستاتین یک هفته پس از اتمام تزریقات باعث افزایش کلسترول ران نسبت به گروه شاهد شد ($P < 0/01$). از طرفی مشخص گردید فقط کلسترول بافت سینه در انتهای دوره تزریق و کبد یک هفته پس از پایان تزریقات در گروه لواستاتین نسبت به گروه عصاره شوید پایین‌تر بوده است ($P < 0/01$).

در گروه هایپرکلسترولمیک عصاره شوید در روز هفتم تزریق اثری بر کلسترول کبد و ران نداشت و این عدم تأثیر با گذشت یک هفته در بافت ران مجدداً برقرار بود اما کلسترول بافت کبد پس از گذشت یک هفته توسط این عصاره افزایشی را نسبت به گروه شاهد هایپرکلسترولمیک نشان داد ($P < 0/01$) و این نتیجه افزایشی بر اثر عصاره شوید در روز هفتم تزریق در کلسترول بافت سینه نیز مشاهده شد که پس از گذشت یک هفته به حد سابق رسیده و کاهش پیدا کرد. در مقایسه با عصاره شوید تزریق لواستاتین نسبت به شاهد در بیش‌تر موارد

جدول ۴: اثر گروه‌های آزمایشی بر میزان کلسترول عضلات و کبد جوجه‌های گوشتی در سن ۲۸ و ۳۵ روزگی (میلی‌گرم در هر گرم بافت تازه)

ران			سینه			کبد			گروه‌های آزمایشی	
۳۵	۲۸	۲۱	۳۵	۲۸	۲۱	۳۵	۲۸	۲۱	ماده تزریقی	گروه جوجه
		۷/۶۹			۱۰/۶۳			۷/۶۲	-	معمولی
۱۰/۴۴ ^c	۱۰/۵۴		۱۲/۱۴	۱۲/۲۸ ^b		۹/۸۳ ^b	۸/۴۶		سرم	معمولی
۳۵/۶۸ ^{ab}	۲۳/۸۰		۱۶/۹۰	۱۲/۷۲ ^b		۳۲/۶۳ ^{ab}	۴۷/۶۸		عصاره شوید	معمولی
۱۲/۶۵ ^{bc}	۱۲/۹۶		۲۵/۷۰	۱۹/۸۰ ^b		۲۰/۱۴ ^b	۱۷/۷۳		سرم	هایپر کلسترولمیک
۳۷/۰۰ ^{ab}	۳۶/۷۶		۲۷/۱۹	۶۰/۹۳ ^a		۵۳/۴۸ ^a	۴۳/۲۲		عصاره شوید	هایپر کلسترولمیک
۵۷/۸۷ ^a	۳۱/۵۹		۲۴/۱۴	۲۵/۰۵ ^b		۲۰/۹۰ ^b	۹/۳۳		لواستاتین	هایپر کلسترولمیک
۴/۶۴	۳/۴۹		۲/۴۹	۵/۲۸		۴/۱۳	۵/۹۳		SEM	
۰/۰۰۲	۰/۰۶۰		۰/۲۴۳	۰/۰۱۰		۰/۰۰۴	۰/۰۷۷		معنی‌داری	

a, b و c: وجود اختلاف در حروف، نشانه تفاوت معنی‌دار در یک ستون می‌باشد ($P < 0/01$).

SEM: خطای استاندارد میانگین.

*به جوجه‌های هایپر کلسترولمیک علاوه بر ماده تزریقی میزان ۲۵ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن پرنده در هر روز کلسترول تزریق شد.

بحث

هایپرکلسترولمیک مجدداً موجب افزایش سطح TC و LDL سرم خون شده و نقش منفی در کاهش HDL سرم خون را نیز داشته است. این عصاره موجب افزایش کلسترول بافت کبد و سینه در گروه هایپرکلسترولمیک هم شد که این نتایج با گزارش شاعری و همکاران (۱۳۹۱) که در تحقیقی نسبت‌های مختلف اسانس شوید را در تغذیه جوجه‌های گوشتی استفاده کردند و نتیجه گرفتند این اسانس به‌طور معنی‌داری غلظت کلسترول پلاسما را افزایش داده ($P < 0/05$) موافق است. با وجود تمامی این نتایج به‌دست آمده توسط عصاره شوید می‌توان بیان داشت، در آزمایش حاضر نتیجه مناسب و درخوری نسبت به نتایج دیگر محققین آورده شده در ادامه ایجاد نشده است.

مطالعات Yazdanparast و Alavi (۲۰۰۱) نشان می‌دهد که عصاره آبی برگ شوید قبل و بعد از استخراج فورکومارین‌ها

هدف از انجام این تحقیق بررسی تأثیر عصاره تزریقی شوید بر روی فراسنجه‌های زیست‌شیمیایی سرم خون و کلسترول‌های بافتی در کبد، عضله سینه و ران جوجه‌های عادی و هایپرکلسترولمیک بود که قبل از این تحقیق توسط پژوهشگران دیگری مانند Bahadori و همکاران (۲۰۱۳)، شاعری و همکاران (۱۳۹۱)، Yazdanparast و Alavi (۲۰۰۱)، پیری و همکاران (۱۳۸۸)، احمدی‌محمودآبادی (۱۳۸۷) و رفعتی و همکاران (۱۳۸۴) به‌صورت‌های مختلف بر روی این گیاه آزمایش شده بود. نتایج این آزمایش نشان داد عصاره گیاه شوید در گروه جوجه‌های معمولی با افزایش سطح TC، TG، LDL سرم خون و کلسترول بافت ران سبب عملکرد نامناسب شده است. هم‌چنین این عصاره در جوجه‌های

گیاه شوید قادر به کاهش لیپیدها و لیپوپروتئین‌های پلاسما در بیماران هایپرلیپیدمیک نمی‌باشد.

از جمله علل این اختلاف نتایج که بین آزمایش حاضر و دیگر نتایج محققین وجود دارد می‌توان به عواملی چون شیوه استفاده از ماده آزمایشی به صورت تزریقی یا خوراکی و میزان دوز مصرفی اشاره کرد. البته به نظر می‌رسد نقش روش عصاره‌گیری با تأثیر بر ساختار و غلظت مواد مؤثر بر ترکیبات کلسترولی در این زمینه بسیار مهم باشد. به‌طورمثال ترکیبات فلاونوئیدی چون کوئرستین و ایزو رامنیتین موجود در گیاه شوید نقش مهمی در کاهش کلسترول آن‌هم ناشی از تأثیر کاهنده تولید ApoB-100 توسط کبد را دارا هستند (احمدی‌محمودآبادی، ۱۳۸۷) که بنا به دلایل مختلف ممکن است این ترکیبات طی فرآیند عصاره‌گیری از بین رفته باشند (Pal و همکاران، ۲۰۰۳). از سویی شهریاری و همکاران (۱۳۹۱) معتقدند کاهش هم‌زمان کلسترول سرم، کبد و عضلات سینه و ران با یک روند وابسته به دوز، به‌واسطه مهار سنتز و یا ترشح آن از کبد می‌باشد و عدم تأثیرگذاری منابع آنتی‌لیپیدمیک را به کوتاهی طول زمان مصرف نیز مربوط می‌دانند. وی به‌مانند دیگر محققین مدت زمان کمتر از ۳ هفته را برای مشخص شدن نتایج مؤثر ناکافی می‌داند.

در مورد تزریق داروی لواستاتین در گروه جوجه‌های هایپرکلسترولمیک مشخص گردید به‌جز افزایش کلسترول بافت ران یک هفته پس از گذشت پایان تزریقات هیچ‌گونه اثری ایجاد نشده است. هم‌چنین مقایسه نتایج عصاره شوید و داروی لواستاتین در گروه هایپرکلسترولمیک نشان از آن داشت که لواستاتین اثرات بهینه‌تری به نسبت عصاره در شاخص‌های TC، HDL، TG و کلسترول بافت‌های کبد و سینه دارا بوده است. در این زمینه (استفاده از داروی لواستاتین) تحقیقات و گزارش‌هایی وجود دارد که از آن‌ها می‌توان به تحقیقات ذیل اشاره کرد.

رفعتی و همکاران (۱۳۸۴) طی تحقیقی عصاره آبی تخم شوید را با نسبت‌های مختلف در کنار لواستاتین در خوراک موش‌های آزمایشگاهی استفاده و گزارش کردند عصاره آبی تخم شوید سطح پلاسمایی کلسترول، تری‌گلیسیرید، LDL، LDL/HDL، TG/HDL را نسبت به گروه پرچرب به‌طور معنی‌داری کاهش داده است و با مصرف این عصاره سطح TC و LDL سرم خون موش‌ها نسبت به لواستاتین به‌طور معنی‌داری کاهش بیش‌تری را نشان داد ($P < 0.001$) اما در مورد TG، LDL/HDL، TG/HDL اختلاف بین عصاره و لواستاتین مشاهده نشد. میزان HDL سرم خون نیز به‌واسطه هر دو تیمار افزایش معنی‌داری نسبت به گروه پرچرب نشان داد ($P < 0.001$)

قادر است میزان TG و TC سرم خون موش‌های نر هایپرلیپیدمیک القاء شده با جیره غذایی را کاهش دهد. تحقیقات Bahramikia و Yazdanparast (۲۰۰۹) نیز نشان داد عصاره برگ شوید که با استفاده از آب، دی‌اتیل اتر یا اتیل استات استخراچ شده است، قادر است TC، TG و LDL را در رت‌هایی که کلسترول خون آن‌ها با استفاده از جیره غذایی غنی از چربی افزایش یافته کاهش دهد. نتایج به‌دست آمده از تحقیق پیری و همکاران (۱۳۸۸) که از عصاره ترکیبی شوید در جیره رت‌های سالم و دیابتی استفاده کردند نشان داد، عصاره شوید در رت‌های تغذیه شده با جیره غذایی پرچرب به‌صورت معنی‌داری سطح TG و LDL را کاهش ($P < 0.01$) و تا حدودی سطح HDL را افزایش داده است ($P < 0.05$)؛ و در کل نیز نتیجه گرفتند این عصاره دارای اثرات آنتی‌لیپیدمیک قوی در رت‌های سالم تغذیه شده با جیره غذایی پرچرب می‌باشد. هم‌چنین در پژوهشی Safaa (۲۰۰۷) جیره‌های حاوی سطوح مختلف گیاه سنبله و سیر را به مرغان تخم‌گذار خوراندید و نتیجه گرفت، استفاده از این گیاهان به‌طور معنی‌داری غلظت HDL پلاسما را افزایش می‌دهد. در تحقیق Cenedella (۱۹۹۷) که در آن از اسانس شوید در تغذیه موش‌های صحرایی استفاده شد، مشخص گردید این اسانس به‌طور معنی‌داری سبب کاهش میزان TG پلاسما شده است. در تحقیقات احمدی-محمودآبادی (۱۳۸۷) نیز که از عصاره هیدرو الکلی شوید و کنگر فرنگی در رت‌های بالغ به‌صورت تزریق درون صفاقی استفاده کرد، نتایجی به این‌گونه به‌دست آمد که هر دو عصاره میزان TC، TG، VLDL و LDL را نسبت به گروه دیابتی به‌طور معنی‌داری کاهش می‌دهند ($P < 0.05$) و بر روی HDL نیز اثرات افزایش‌دهنده معنی‌داری را ایجاد می‌کنند ($P < 0.05$). در انتها نتایج کلی نشان از آن داشت که عصاره شوید بهتر از عصاره کنگر فرنگی اثرات کاهنده بر کلسترول سرم خون را داشته است.

در رابطه با گیاه شوید آزمایش‌هایی هم وجود دارد که در آن‌ها نشانی از کاهش شاخص‌های زیست‌شیمیایی سرم خون نیست اما افزایش منفی هم در آن‌ها بر اثر این گیاه به‌وجود نیامده است. به‌طورمثال Bahadori و همکاران (۲۰۱۳) سطوح مختلف پودر شوید را در جیره جوجه‌های گوشتی اضافه و مشاهده کردند پودر شوید نتوانسته اثر معنی‌داری روی TC، TG و HDL در ۲۱ روزگی ایجاد کند؛ و همین پودر خوراکی در روز ۴۲ موجب افزایش HDL شد. هم‌چنین نتیجه آزمایش Kojuri و همکاران (۲۰۰۷) نیز نشان می‌دهد عصاره

که این افزایش در مورد لواستاتین بیش تر بود. از سوی رفیعیان و همکاران (۱۳۸۴) نیز در تحقیقی که روی ۹۳ بیمار هایپرلیپیدمیک انجام دادند، میزان مختلف داروی لواستاتین را همراه با ویتامین های آنتی اکسیدانی برای بیماران تجویز کردند. نتایج نشان داد TC، TG و LDL در همه گروه های بعد از ۱۰ هفته مصرف دارو کم تر و HDL بیش تر از شروع مصرف بود (P<۰/۰۱). هم چنین تقدسی و همکاران (۱۳۸۸) آزمایشی بر مبتلایان به هایپرلیپیدمی انجام دادند که طی آن برای گروهی داروی لواستاتین و گروه دیگری درمان ورزشی تجویز شد. این تحقیق نشان داد مصرف لواستاتین باعث کاهش معنی دار کلسترول، TG و LDL و افزایش HDL می شود در حالی که ورزش فقط روی LDL تأثیر معنی دار ایجاد کرده است. در موردی دیگر، مطالعات Gob-sun و همکاران (۲۰۰۴) بر رت انجام و مشخص گردید، داروی لواستاتین باعث افزایش سطح HDL سرم خون شده است.

طبق مطالعات انجام شده داروی لواستاتین بر روی آنزیم HMG-CoA (هیدروکسی متیل گلو تاریل کو آنزیم A ردوکتاز) یک اثر مهار رقابتی دارد و فرمول مولکولی لواستاتین شبیه سوبسترای آنزیم HMG-CoA می باشد (Hye-jin و همکاران، ۲۰۰۴)؛ بنابراین لواستاتین فقط بر روی سنتز کلسترول مؤثر بوده اما در شوید ماده تانن و کاروون وجود دارد (Anja و همکاران، ۱۹۹۵) مطالعات قبلی نشان می دهد که کاروون بر روی بیوسنتز کلسترول تأثیر گذار بوده است (Anja و همکاران، ۲۰۰۵؛ Henk و همکاران، ۱۹۹۲). با گفته های این محققین و مطالب مرتبط و هم چنین نتایج این آزمایش احساس می شود داروی لواستاتین استفاده شده به شکل تزریق زیر جلدی نتوانسته بر روی آنزیم HMG-CoA مؤثر واقع شود و نقش رقابتی با آن ایجاد کند. از طرفی کارا نبودن عصاره شوید در کاهش کلسترول و اختلاف نتایج تحقیق حاضر با دیگر تحقیقات می تواند مربوط به میزان دوز مصرفی و یا نحوه فرآوری عصاره (تخریب یا تغییر ساختار مواد مؤثر بر کاهش کلسترول مثل کاروون) باشد. هم چنین علت اختلاف نتایج از سوی دیگری می تواند مربوط به موجود و گونه تحت آزمایش نیز باشد. در نگاهی دیگر در آزمایش های محققین ذکر شده از شکل خوراکی داروی لواستاتین آن هم طی دوره های بالای ۳ هفته استفاده شده بود و در صورت تزریق این ماده دارویی، فقط تزریق درون رگی و یا درون صفاقی انجام شد که این اختلاف های روش کار می تواند دلایلی مهم بر ایجاد اختلاف نتایج باشد. از سوی طبق گفته برخی محققین نمی توان تمام لیپیدهای بافتی را از منشأ لیپوژنز دانست، به طوری که Cherian

و همکاران (۱۹۹۹) بیان کردند: لیپیدهای بافتی نه تنها از طریق عمل لیپوژنز بلکه از لیپیدهای غذایی منشأ می گیرند، بنابراین ماهیت چربی مصرف شده بر ترکیب لیپیدهای ذخیره شده در بافت های مختلف مؤثر است. طبق این گفته نیز می توان اظهار داشت که منابع مؤثر بر ترکیبات لیپیدهای بافتی چندگانه هستند و نمی توان از یک منظر به ماهیت تأثیر گذاری آن ها پی برد و برای مشخص کردن تأثیر دقیق منابع مورد آزمون نیازمند تیمارها و تکرارهای زیادی می باشد. هم چنین نتایج Farhoomand و Checaniazer (۲۰۰۹)، Mechoulam و Hanu (۲۰۰۱)، Lopez-ferrer و همکاران (۱۹۹۹) این مطلب را تأیید می کند که اسیدهای چرب لیپیدهای وارد شده به دستگاه گوارش به وسیله خوراک، ترکیب اسیدهای چرب و کلسترول لیپیدهای بافتی را به درجات مختلف تغییر می دهد و اثر این چربی های جیره غذایی بر اسیدهای چرب بدن توسط آزمایش های متعدد نشان داده شده است. این نکته بسیار مهم را تأیید می کند که در این گونه آزمایش ها نوع و میزان چربی های موجود در جیره غذایی نیز جزء مطالب مورد بررسی باید باشد.

در مورد افزایش کلسترول بافتی عضله ران، طبق گفته شهریاری و همکاران (۱۳۹۱) می توان بیان داشت علت احتمالاً می تواند مربوط به دو عامل باشد، اول این که بافت های چربی بین عضلانی در بافت ران بیش تر است و دوم این که چون عضله ران فعالیت بیش تری را دارا است، در نتیجه گردش خون و نقل و انتقال بیش تر TC از سرم خون به این بافت عضلانی به نسبت بیش تری انجام می شود.

نتیجه کلی نشان می دهد عصاره شوید، در این سطح به صورت تزریق زیر جلدی طی ۷ روز (روزانه یک مرتبه) دارای عملکرد مناسبی در کاهش غلظت کلسترول سرم خون، ماهیچه ها و کبد جوجه های گوشتی معمولی و هایپرکلسترولمی شده نیست.

منابع

۱. احمدی محمودآبادی، ن.، ۱۳۸۷. بررسی اثر عصاره هیدروالکلی شوید (*Anethum graveolens L.*) و کنگر فرنگی (*Cynara scolymus L.*) در مقابله با دیابت قندی نوع اول. فصلنامه علمی- پژوهشی تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران. دوره ۲۴، شماره ۳، صفحات ۳۳۳ تا ۳۴۱.
۲. اسماعیلی، م.؛ دلفان، ب.؛ توکلی، ا. و طراحی، م.، ۱۳۸۲. اثر عصاره برگ شاه توت، دانه شنبلله و برگ زیتون بر تغییرات سطح پلاسمایی کلسترول و رگ های

۱۲. یزدانی، ک.؛ فتوحی، ا.؛ علاندینی، ف.؛ میرزازاده، ع.؛ آریا، ا. و اصغری، ف.، ۱۳۸۱. بررسی مقایسه‌ای اثرات درمانی و عوارض کوتاه‌مدت داروی آنتوم با سایر داروهای پایین آورنده چربی خون متداول و دارونما در افزایش چربی خون توأم در یک کار آزمایشی بالینی تصادفی دوسو بی‌خبر. فصلنامه گیاهان دارویی. شماره سوم، صفحات ۱۳ تا ۳۴.
13. **Anja, A.V.H.; Henk, J.S.; Ben, J.M.; Aedede, G.; Nicolien, B.M.G. and Bernard, W., 1995.** Application of S-(+) carvone in the synthesis of biologically active natural products using chemical transfer. *J. Industrial crops and products*. Vol. 4, No. 1, pp: 15-21.
14. **Armstrong, M.L., 1975.** Regression of atherosclerosis. *Atherosclerosis Review*. Vol. 1, pp: 137-188.
15. **Bahadori, M.M.; Irani, M.; Ansari Pirsaraei, L. and Koochaksaraie, R., 2013.** The effects of dill powder in diet on some blood metabolites, carcass characteristics and broiler performance. *Global veterinaria*. Vol. 10, No. 5, pp: 500-504.
16. **Bahramikia, S. and Yazdanparast, R., 2009.** Efficacy of different fractions of *Anethum graveolens* leaves on serum lipoproteins and serum and liver oxidative status in experimentally induced hypercholesterolaemic rat models. *Am J Chin Med*. Vol. 37, No. 4, pp: 685-99.
17. **Cenedella, R.J., 1977.** Cholesterol and hypocholestromic drugs. In *stitzel modern pharmacology with clinical applications*, 5th ed. little brown Boston. England. pp: 229-289.
18. **Cherian, G.; Goeger, M.P. and Hermes, J.C., 1999.** Cardiac and hepatic tissue fatty acid composition of broilers dying due to sudden death syndrome. *Poult. Sci*. Vol. 84, No. 1, pp: 5 (Abstract).
19. **Daesety, V.; Margery, C. and Beinfeld, M., 2000.** Lovastatin is a potent inhibitor of cholecystokinin secretion in endocrine tumor cells in culture. *J Peptides*. Vol. 21, No. 4, pp: 553-557.
20. **Farhoomand, P. and Checaniazar, S., 2009.** Effects of graded levels of dietary fish oil on the yield and fatty acid composition of breast meat in broiler chickens. *J. of Appl. Poult. Res*. Vol. 18, pp: 508-13.
21. **Garcia-Gonzalez, J.J., Bat tolome Zavala, B.; Fernandez-Melendez, S.; Barcelo-Munoz, J.M., Miranda Paez, A.** چربی در جوار شریان آئورت خرگوش. فصلنامه علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی لرستان. دوره ۵، شماره ۱۶، صفحات ۳ تا ۱۰.
۳. **پیری، م.؛ شاهین، م. و عریان، ش.، ۱۳۸۸.** بررسی اثر عصاره ترکیبی شوید (*anethum*) بر روی لیپیدها و لیپوپروتئین‌های پلاسما در رت‌های سالم و دیابتی. مجله دانشکده علوم پزشکی شهرکرد. ویژه‌نامه طب تکمیلی. دوره ۱۱، شماره ۴، صفحات ۱۵ تا ۲۵.
۴. **تقدسی، م.؛ سیدی، م.؛ موسوی، س.غ. و فتح‌قرب، ج.، ۱۳۸۸.** مقایسه اثر لواستاتین و ورزش بر لیپیدهای سرم مبتلابان به هایپرلیپیدمی. فصل‌نامه علمی پژوهشی فیض. دوره ۱۳، شماره ۳، صفحات ۱۸۸ تا ۱۹۴.
۵. **رفعتی، ع.؛ مرادی، س.؛ اسماعیلی‌دهنج، م.؛ جلالی، ب. و یغمایی، پ.، ۱۳۸۴.** مقایسه اثر عصاره آبی تخم شوید با لواستاتین در کاهش لیپیدها و لیپوپروتئین‌های خون در موش بزرگ آزمایشگاهی. مجله دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوق یزد. دوره ۱۳، شماره ۵، صفحات ۴۱ تا ۴۹.
۶. **رفیعیان، م.؛ مؤمنی، ع.؛ مهوری، ج. و توکلی، ا.، ۱۳۸۴.** تأثیر ویتامین‌های آنتی‌اکسیدان بر چربی‌های خون بیماران تحت درمان با لواستاتین. مجله ارمغان دانش. دوره ۱۱، شماره ۴، صفحات ۲۱ تا ۲۸.
۷. **زرگری، ع.، ۱۳۷۱.** گیاهان دارویی. انتشارات دانشگاه تهران. چاپ ششم. جلد دوم. صفحات ۵۲۸ تا ۵۳۱.
۸. **شاعری، م.؛ محیط، ا.؛ انصاری‌پیرسرای، ز. و تقی‌زاده، م.، ۱۳۹۱.** اثر اسانس شوید بر برخی از فراسنجه‌های خونی، غلظت کلسترول زرده تخم‌مرغ، قدرت جوجه درآوری و کیفیت جوجه در مرغ‌های مادر گوشتی. پژوهش‌های تولیدات دامی. دوره ۳، شماره ۶، صفحات ۱۵ تا ۲۴.
۹. **شهریاری، ع.، جعفری، ر.؛ فاطمی‌طباطبایی، س.ر. و مامی، س.، ۱۳۹۱.** اثر پودر سیر بر میزان کلسترول سرم، کبد و عضلات جوجه‌های نر گوشتی. مجله دامپزشکی ایران. دوره ۸، شماره ۳، صفحات ۳۹ تا ۴۴.
۱۰. **فرج‌زاده، ا.؛ زاهدی‌اصل، ص.؛ عسکری‌سبزوکی، ن. و بدیهی، س.، ۱۳۸۵.** اثر دانه کنجد آسیاب شده (ارده) و روغن آفتابگردان بر الگوی چربی سرم موش صحرايي. مجله دیابت و لیپید ایران. دوره ۶، شماره ۱، صفحات ۴۵ تا ۵۰.
۱۱. **نجفی، ف.؛ عبادی، م. و عباسیان، ج.، ۱۳۹۰.** فرآیندهای برداشت، خشک کردن و فرآوری گیاهان دارویی و معطر. انتشارات دانشگاه شهید بهشتی تهران. چاپ اول. صفحات ۱۱۸ تا ۱۵۰.

- A. 7th ed. Lipidott Williams and Wilkins. Vol. 3, No. 2, pp: 330.
29. **Lazutka, J.K.; Mierauskiene, J.; Slapsyte, G. and Dedonte, V., 2001.** Gentoxicity of dill (*anethum graveolens*), Peppermint (*Mentha Piperital*) and pine (*pinus sylvestris*) essential oils in human lymphocytes and *Drosophila melanogaster*. Food Chem. Toxicol. Vol.39, pp:485-492.
 30. **Lopez-Ferrer, S.; Baucells, M.D.; Barroe, A.C. and Grashorn, M.A., 1999.** Omega-3 enrichment of chicken meat using fish oil: Alternative substitution with rapeseed and linseed oils. Poult. Sci. Vol. 78, pp: 356-65.
 31. **Mechoulam, R. and Hanu, L., 2001.** The cannabinoids: An overview. Therapeutic implications in vomiting and nausea after cancer chemotherapy, in appetite promotion, in multiple sclerosis and in neuroprotection. Pain. Res. Manage. Vol. 6, pp: 67-73.
 32. **Pal, S.; Ho, N.; Santos, C.; Dubois, P.; Mamo, J. and Croft, K., 2003.** Red wine polyphenolics increase LDL receptor expression and activity and suppress the secretion of ApoB100 from human HepG2 cells. J Nutr. Vol. 133, No. 3, pp: 700-706.
 33. **Safaa, H.M., 2007.** Effect of dietary Garlic or Fenugreek on cholesterol metabolism in laying hen. Egypt Poult. Sci. Vol. 27, pp: 1207-1222.
 34. **Strong, J.P. and McGill, H.C., 1967.** Diet and experimental atherosclerosis in baboons. American Journal of Pathology. Vol. 50, pp: 669-690.
 35. **Yazdanparast, R. and Alavi, M., 2001.** Antihyperlipidaemic and antihypercholesterolaemic effects of *Anethum graveolens* leaves after the removal of furocoumarins. Cytobios. Vol. 105, No. 410, pp: 185-191.
 22. **Gob-Sun, C.K.L.; Tea-Sook, J.; Mikiyng, L.; Jeong-Sun, L. and Un, J.J., 2004.** Evaluation of hesperetin 7-0-lauryl ether as lipid-lowering agent in high-cholesterol-fed rats. J Bioorganic and Medicinal Chemistry. Vol. 12, pp: 3599-3605.
 23. **Henk, J.S.; Anja, A.H.; Benj, M.J. and Aedede, G., 1992.** The syntheses of chiral decalones, (-) 1, 4 a-trimethyl-2- decalul and (+)-geosmin from s-(+)-carvone. J tetrahedron. Vol.48, No. 26, pp:5497-5508.
 24. **Hye-Jin, K.G.T.O.; Yong, B.P.; Mi, K.; Hyun, J.M. and Yong-Sook, C., 2004.** Naringin alters the cholesterol biosynthesis and antioxidant enzyme activities in LDL receptor-knockout mice under cholesterol for condition. J Life Sciences. Vol. 74, pp: 1621-1634.
 25. **Jones, P.J., 1997.** Regulation of cholesterol biosynthesis by diet in humans. American Journal of Clinical Nutrition. Vol. 66, pp: 438-446.
 26. **Kannel, W.B.; Castelli, W.P.; Gordon, T. and McNamara, P.M., 1971.** Serum cholesterol, lipoproteins, and the risk of coronary heart disease. The Framingham study. Annual International Medicine. Vol. 74, pp: 1-12.
 27. **Kojuri, J.; Vosoughi, A.R. and Akrami, M., 2007.** Effects of *anethum graveolens* and garlic on lipid profile in hyperlipidemic patients. Lipids Health Dis. Vol 6, pp: 5.
 28. **Kradjan, W.A., 2002.** Cardiac and vascular disorder in: applied the rapetitics. The clinical use of drugs. Koda-kimble. M.

Comparison the effect of injection of dill extract and Lovastatin on serum, muscles and liver cholesterol in hypercholesterolemic Broiler chicks

- **Seyed Mehdi Hosseini Kariz Omr***: Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Varamin Pishva branch, Islamic Azad University, Varamin, Iran
- **Kazem karimi**: Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Varamin Pishva branch, Islamic Azad University, Varamin, Iran
- **Mahdi Khodaei Motlagh**: Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Arak University, P.O.Box: 38156-879, Arak, Iran

Received: April 2014

Accepted: June 2014

Keyword: Dill extract, Lovastatin, Serum cholesterol, Tissue cholesterol, Broiler

Abstract

One hundred and thirty male and female broiler chicks from ages 21 to 35 days were evaluated. At the initial day of this experiment (d 21), 10 birds (as control group at initial phase) were slaughtered after blood collection, and 120 birds were divided as a completely randomized design, in 5 experimental groups, contains two normal chicken groups (include control and dill extract injected groups) and three hypercholesterolemic chick groups (include control, dill extract and lovastatin injected groups) with three replicates and 8 birds per replicate. Normal chicks were subcutaneously injected only by dill extract (25 mg/kg body weight/d) at days 21-28 and hypercholesterolemic chicks were injected by dill extract plus cholesterol (50 mg/kg body weight/d). Blood samples were collected at day 28 from half of the birds and at day 35 from the others and then they were slaughtered and tissues Sample were removed and maintained at -20°C until testing. The results showed that a seven-day period injection causes increased levels of blood TC, TG and LDL compared with the control group ($P<0.05$). In hypercholesterolemic chicks, levels of blood LDL and Breast muscle cholesterol at the end of a seven-day period (day 28) increased and level of blood HDL decreased by dill extract injection rather than control group ($P<0.01$). Lovastatin injection in hypercholesterolemic chicks Compared with dill extract had no difference in most investigated parameters. In general dill extract like lovastatin, had not lowering effects on blood and tissues cholesterol in normal and hypercholesterolemic chickens.

